

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2259/96
af 22. november 1996
om udviklingssamarbejde med Sydafrika

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag til Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets politik over for Sydafrika var tidligere kendetegnet af vedtagelsen af negative foranstaltninger, handelsembargo og økonomiske sanktioner mod regeringen, der var ansvarlig for apartheidpolitikken, og af positive foranstaltninger til støtte for de befolkningsgrupper, der var ofre for apartheidsystemet, inden for rammerne af det særlige program for bistand via de ikke-statslige organisationer,

efter valget i april 1994 og indsættelsen af en demokratisk regering har Fællesskabet indledt en strategi, der tager sigte på at støtte den politik og de reformer, der gennemføres af de nationale myndigheder;

Rådet gav i sin erklæring af 25. maj 1993 udtryk for, at den støttede indførelsen af demokratiske strukturer;

Rådet gav i sin erklæring af 19. april 1994 om de fremtidige forbindelser mellem Fællesskabet og Sydafrika på ny udtryk for, at det går ind for et udvidet samarbejde med Sydafrika, og at det vil koncentrere Fællesskabets bistand på sektorer, der kan forbedre levevilkårene for befolkningen, særlig de dårligst stillede befolkningsgrupper;

sigtet med samarbejdsaftalen mellem Fællesskabet og Den Sydafrikanske Republik, der blev undertegnet i oktober 1994 i Pretoria, er at fremme en harmonisk og bæredygtig socioøkonomisk udvikling, og den udgør første etape i etableringen af et langsigtet samarbejde med dette land; Kommissionen forelagde den 31. marts 1995 Rådet et forslag til forhandlingsdirektiver vedrørende denne aftale;

budgetmyndigheden besluttede inden for rammerne af budgettet for 1986 at oprette en budgetpost til støtte for udviklingsforanstaltningerne i dette land;

der skal fastsættes bestemmelser for forvaltningen af de finansielle ressourcer, som Fællesskabet afsætter til gennemførelsen af dette samarbejde;

der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag, som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet iværksætter et finansielt og fagligt samarbejde med Sydafrika til støtte for den politik og de reformer, som dette lands nationale myndigheder har iværksat.

Dette EF-samarbejdsprogram, der benævnes »det europæiske genopbygnings- og udviklingsprogram for Sydafrika«, har til formål at bidrage til en bæredygtig og harmonisk økonomisk og social udvikling i dette land samt at konsolidere grundlaget for et demokratisk retssamfund under overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

I den sammenhæng yder Fællesskabet primært sin støtte til foranstaltninger, der kommer de dårligst stillede grupper i den sydafrikanske befolkning til gode.

Artikel 2

1. De samarbejdsforanstaltninger, der skal iværksættes i henhold til denne forordning, vedrører navnlig følgende områder:

- støtte til demokratiseringsprocessen og forsvar af menneskerettighederne
- uddannelse
- sundhed
- udvikling af landdistrikterne
- byudvikling og socialt boligbyggeri
- støtte til og samarbejde med den private sektor, navnlig små og mellemstore virksomheder
- institutionel udbygning og organisering af lokalsamfund
- regionalt samarbejde og regional integration
- miljøbeskyttelse.

2. I sine samarbejdsaktioner tager Fællesskabet hensyn til prioriteringen i det sydafrikanske program for genopbygning og udvikling.

⁽¹⁾ EFT nr. C 235 af 9. 9. 1995, s. 5.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10. oktober 1995 (EFT nr. C 287 af 30. 10. 1995, s. 29). Rådets fælles holdning af 19. marts 1996 (EFT nr. C 134 af 6. 5. 1996, s. 12) og Europa-Parlamentets afgørelse af 18. juli 1996 (EFT nr. C 261 af 9. 9. 1996, s. 144).

Artikel 3

De samarbejdspartnere, der kan opnå finansiel bistand i henhold til denne forordning, er offentlige administrationer og agenturer på nationalt, regionalt og lokalt plan, ikke-statslige organisationer samt lokale organisationer, regionale og internationale organisationer, institutter samt offentlige og private økonomiske beslutningstagere.

Artikel 4

1. De midler, der kan tages i anvendelse som led i det samarbejde, der er nævnt i artikel 1, omfatter bl.a. undersøgelser, faglig bistand, uddannelse eller andre tjenesteydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluering- og kontrolbesøg.

2. Fællesskabsfinansieringen i fremmed eller lokal valuta, alt efter hvad der er nødvendigt for foranstaltningernes gennemførelse, kan dække:

— anlægsudgifter, dog ikke køb af fast ejendom

— i veldokumenterede tilfælde faste omkostninger (som omfatter administrations-, vedligeholdelses- og driftsudgifter) med henblik på at sikre optimal udnyttelse af de i første led omhandlede investeringer, hvis drift i en overgangsperiode er en byrde for partneren. I sådanne tilfælde skal forslaget om fællesskabsfinansiering ledsages af en plan for partnerens overtagelse af disse omkostninger ved projektets afslutning.

3. For hver enkelt samarbejdsaktion kræves principielt et finansielt bidrag fra de i artikel 3 nævnte partnere. Størrelsen af dette bidrag fastsættes under hensyn til de pågældende partners muligheder og efter den enkelte foranstaltnings karakter. I særlige tilfælde og når partneren enten er en ikke-statslig organisation eller en lokal organisation, kan bidraget alt efter disses muligheder ydes som naturalier.

4. Samfinansiering med andre bidragydere kan tilstræbes, navnlig med medlemsstaterne.

5. Kommissionen kan tage alle nødvendige skridt for at gøre det bekendt, at den støtte, der ydes i medfør af denne forordning, stammer fra Fællesskabet.

6. For at virkeliggøre traktatens mål om sammenhæng og komplementaritet og for at sikre en optimal udnyttelse af støtten kan Kommissionen træffe alle fornødne koordineringsforanstaltninger, herunder:

a) indførelse af et system til systematisk udveksling af oplysninger om de foranstaltninger, som Fællesskabet og medlemsstaterne finansierer eller planlægger at finansiere

b) koordination på stedet for foranstaltningernes gennemførelse via regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet.

7. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne tage alle fornødne initiativer til at sikre en tilfredsstillende koordinering med de øvrige involverede bidragydere.

Artikel 5

Den finansielle bistand i henhold til denne forordning har form af gavebistand.

Artikel 6

Den vejledende flerårige programmering for de enkelte mål samt fastlæggelsen og iværksættelsen af de heraf følgende foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 udføres i en tæt dialog med den sydafrikanske regering og under hensyn til resultatet af den i artikel 4, stk. 6 og 7, omhandlede koordinering.

Til forberedelse af programmeringen udarbejder Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne, herunder også på stedet, et sammenfattende dokument om strategien for samarbejdet, som gennemgås af det i artikel 8 omhandlede udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«. Kommissionen sender udvalget det flerårige vejledende program, der er udarbejdet på grundlag af denne gennemgang, med henblik på en drøftelse, der finder sted på Kommissionens eller et eller flere udvalgsmedlemmers foranledning. Hvis der ikke kan opnås den ønskelige konsensus om det sammenfattende dokument eller programmet, afgiver udvalget sin udtalelse efter proceduren i artikel 8. Samme procedure finder anvendelse, når det viser sig nødvendigt at foretage ændringer af programmet.

Artikel 7

1. Det pålægges Kommissionen at forberede, vedtage og forvalte de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter de gældende budgetprocedurer og andre gældende procedurer, herunder navnlig procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. For at sikre gennemsigtigheden i og virkeliggørelsen af målene i artikel 4, stk. 6, tilstiller Kommissionen medlemsstaterne og deres repræsentanter på stedet projektprofilerne, så snart det er besluttet at påbegynde forundersøgelsen. Senere ajourfører Kommissionen disse projektprofiler og sender dem til medlemsstaterne.

3. Afgørelser om foranstaltninger, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 2 mio. ECU pr. foranstaltning, og alle ændringer af disse foranstaltninger, der medfører overskridelser på mere end 20 % af det oprindeligt fastsatte beløb til den pågældende foranstaltning, samt forslag til grundlæggende ændringer som følge af vanskeligheder, der opstår under gennemførelsen af allerede påbegyndte projekter, vedtages efter proceduren i artikel 8.

Når den i første afsnit omhandlede overskridelse overstiger 4 mio. ECU, men udgør mindre end 20 % af den oprindelige forpligtelse, høres udvalget efter forenklede hasteprocedurer.

Kommissionen giver kortfattet udvalget underretning om de finansieringsafgørelser, den planlægger at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi på under 2 mio. ECU. Denne underretning finder sted senest en uge, inden afgørelsen træffes.

4. Enhver finansieringsaftale eller -kontrakt, der indgås i medfør af denne forordning, skal bl.a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de sædvanlige bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i henhold til gældende bestemmelser, navnlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

5. Dersom foranstaltningerne udmøntes i finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Sydafrika, skal disse indeholde en bestemmelse om, at skatter, afgifter og andre omkostninger ikke skal udredes af Fællesskabet.

6. Deltagelse i udbud og aftaler er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, Sydafrika og AVS-landene. Den kan udvides til også at omfatte andre udviklingslande i behørigt begrundede tilfælde med det formål at sikre den bedst mulige omkostningseffektivitet.

7. Leverancer skal have oprindelse i medlemsstaterne, Sydafrika eller AVS-landene. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre lande.

Artikel 8

1. Kommissionen består af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist,

som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en måned ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af denne forordning. I rapporten gøres rede for resultaterne af gennemførelsen af budgettet for så vidt angår forpligtelser og betalinger samt de projekter og programmer, der er finansieret i årets løb. Den skal indeholde præcise og detaljerede statistikker vedrørende de licitationer, der er gennemført med henblik på iværksættelsen af projekterne og programmerne.

Kommissionen evaluerer regelmæssigt de foranstaltninger, Fællesskabet har finansieret, for at fastslå, om målene med disse foranstaltninger er nået, og for at kunne give retningslinjer til forbedring af effektiviteten af fremtidige foranstaltninger. Resuméer af evalueringsrapporterne sendes til medlemsstaterne. De komplette rapporter er til rådighed for de medlemsstater, som måtte ønske det.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den udløber den 31. december 1999.

Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af denne forordning er for perioden 1. januar 1996 til 31. december 1999 på 500 mio. ECU.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1996.

På Rådets vegne

J. BURTON

Formand
